

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1933/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****cofające czasowo dostęp do ogólnych preferencji taryfowych
Republice Białorusi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych¹, w szczególności jego art. 20 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 Republika Białorusi (zwana dalej „Białorusią”) jest państwem-beneficjentem wspólnotowego systemu ogólnych preferencji taryfowych.
- (2) W dniu 29 stycznia 2003 r. Międzynarodowa Konfederacja Wolnych Związków Zawodowych (ICTFU), Europejska Konfederacja Związków Zawodowych (ETUC) i Światowa Konfederacja Pracy (WCL) wystosowały wspólny wniosek do Komisji o wszczęcie, na podstawie art. 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 2501/2001 z dnia 10 grudnia 2001 r. wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r. – oświadczenia w sprawie rozporządzenia Komisji wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych na okres od dnia 1

¹ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.¹, dochodzenia w sprawie zarzucanych naruszeń wolności zrzeszania się i prawa do rokowań zbiorowych na Białorusi.

- (3) Komisja rozpatrzyła wniosek, konsultując się z Komitetem ds. Preferencji Ogólnych, i decyzją z dnia 29 grudnia 2003 r.² postanowiła wszcząć dochodzenie. Opublikowane zostało zawiadomienie³, w którym poproszono zainteresowane strony o dostarczenie informacji na ten temat.
- (4) Poinformowano również formalnie władze Białorusi o rozpoczęciu dochodzenia. Władze Białorusi zaprzeczyły, jakoby miało miejsce naruszenie konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 87 (dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych) oraz konwencji nr 98 (dotyczącej stosowania zasad organizowania się i rokowań zbiorowych).
- (5) Informacje zebrane przez Komisję w toku dochodzenia, prowadzonego w konsultacji z Komitetem ds. Ogólnych Preferencji, potwierdziły jednak występowanie poważnych i powtarzających się naruszeń wolności zrzeszania się i prawa do rokowań zbiorowych zawartych w konwencjach MOP nr 87 i 98. Komisja dowiedziała się między innymi, że MOP zbadała sytuację na Białorusi w zakresie dwóch wspomnianych konwencji i wszczęła własne dochodzenie w listopadzie 2003 r. Sporządzone w wyniku tego dochodzenia sprawozdanie komisji śledczej MOP z lipca 2004 r. zawierało 12 zaleceń dotyczących podjęcia konkretnych działań mających na celu poprawę sytuacji na Białorusi. Białoruś została wezwana do wykonania tych zaleceń do dnia 1 czerwca 2005 r., co jednak nie nastąpiło. Na podstawie tych informacji, jak również własnych obserwacji Komisja uznała za uzasadnione czasowe cofnięcie porozumień preferencyjnych.

¹ Dz.U. L 346 z 31.12.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 980/2005.

² Decyzja Komisji 2004/23/WE z dnia 29 grudnia 2003 r. przewidująca wszczęcie dochodzenia na mocy art. 27 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2501/2001 odnoszącego się do naruszenia wolności zrzeszania się na Białorusi (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 90).

³ Dz.U. C 40 z 14.2.2004, str. 4.

- (6) W dniu 17 sierpnia 2005 r. Komisja podjęła decyzję o monitorowaniu i ocenie sytuacji w dziedzinie praw pracowników na Białorusi¹. Ogłoszenie o rozpoczęciu się sześciomiesięcznego okresu monitorowania i oceny¹ zawierało oświadczenie Komisji o zamiarze przedłożenia Radzie wniosku dotyczącego czasowego cofnięcia preferencji taryfowych, chyba że przed upływem tego okresu Białoruś zobowiąże się do podjęcia środków niezbędnych do przestrzegania zasad, o których mowa w deklaracji MOP z 1998 r. dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, określonych przez komisję śledczą MOP w dwunastu zaleceniach zawartych w sprawozdaniu z lipca 2004 r. Władze białoruskie zostały oficjalnie poinformowane o decyzji i ogłoszeniu.
- (7) Białoruś nie złożyła wymaganego zobowiązania zarówno w sześciomiesięcznym okresie monitorowania i oceny, jak i w kolejnych miesiącach, zgodnie z informacjami przedstawionymi poniżej. Władze białoruskie przesłały za to Komisji w dniu 30 marca 2006 r. opinię na temat sytuacji na Białorusi w zakresie wolności zrzeszania się. Po analizie tej opinii Komisja stwierdziła jednak, że nie jest ona wystarczającym dowodem zobowiązania.
- (8) W międzyczasie Rada Administracyjna MOP przyjęła w marcu 2006 r. kolejne sprawozdanie Komitetu ds. Wolności Zrzeszania się, w którym komitet ten zwrócił uwagę na pogarszanie się sytuacji w zakresie praw związków zawodowych na Białorusi i wezwano władze białoruskie do natychmiastowego podjęcia konkretnych działań.
- (9) Następnie Komisja otrzymała od władz białoruskich komunikat z dnia 16 maja 2006 r. na temat sytuacji na Białorusi w zakresie wolności zrzeszania się. Podobnie jak w przypadku opinii z 30 marca 2006 r., Komisja, po uważnej analizie, doszła do wniosku, że opinia nie jest żadnym dowodem zobowiązania, jak również w żaden sposób nie przekonuje ona o poprawie sytuacji. Taką ocenę sytuacji na Białorusi podzielił również Komitet ds. Stosowania Norm Międzynarodowej Konferencji Pracy w swoim sprawozdaniu z czerwca 2006 r., w którym potępiony został fakt niewykonania przez rząd białoruski, w dalszym ciągu, zaleceń oraz podkreślił konieczność szybkiego podjęcia działań, tak aby można było odczuć rzeczywisty i wymierny postęp w tej sprawie. Również Międzynarodowa

¹ Decyzja Komisji 2005/616/WE z dnia 17 sierpnia 2005 r. w sprawie monitorowania i oceny sytuacji w dziedzinie praw pracowników na Białorusi w kontekście czasowego wycofania preferencji handlowych (Dz.U. L 213 z 18.8.2005, str. 16).

Konferencja Pracy, zorganizowana w czerwcu 2006 r. pod auspicjami MOP, określiła niezastosowanie się do 12 zaleceń, ignorowanych przez Białoruś od lipca 2004 r., jako przypadek permanentnego naruszenia. Takie wyjątkowe określenie zachowania jest stosowane wyłącznie w bardzo poważnych i systematycznych przypadkach łamania ratyfikowanej konwencji.

¹ Dz.U. C 240 z 30.9.2005, str. 41.

- (10) Komisja uważnie przeanalizowała aktualną sytuację na Białorusi, w tym również pismo od władz białoruskich z dnia 14 października 2006 r., przekazane Komisji w dniu 17 października 2006 r. Zamiast przedstawienia jakiegokolwiek skutecznego zobowiązania lub wyraźnego dowodu na poprawę sytuacji, pismo to po raz kolejny przedstawia tylko ewentualne zamierzenia, jednak brak w nim jakichkolwiek informacji na temat skutecznego wdrażania zasad konwencji MOP nr 87 i 98. Nadal są więc naruszane zasady określone w konwencji MOP nr 87 i 98.
- (11) W związku z powyższym należy tymczasowo wycofać porozumienia preferencyjne dotyczące produktów pochodzących z Białorusi, do czasu podjęcia decyzji stanowiącej, że przyczyny uzasadniające czasowe cofnięcie porozumień już nie występują.
- (12) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie sześć miesięcy po jego przyjęciu, chyba że wcześniej zostanie podjęta decyzja stanowiąca, iż przyczyny uzasadniające to rozporządzenie już nie występują.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wycofuje się czasowo porozumienia preferencyjne przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 980/2005, dotyczące produktów pochodzących z Białorusi.

Artykuł 2

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, na wniosek Komisji przywraca porozumienia preferencyjne dotyczące produktów pochodzących z Białorusi, jeżeli naruszenia wolności zrzeszania się i prawa do rokowań zbiorowych na Białorusi ustaną.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

J. KORKEAOJA

Przewodniczący
